

ב"ה, גליון נח תמוז תשמ"ב

וועד העולמי ללימוד תורה לשמה

ובזכות זה נזכה להגאולה שלימה בקרוב בב"א

מערת אליהו, חיפה, ארץ ישראל

ספר שם עולם חלק א' - פרק יג

[עוד אמרתי לבאר מה שאמרו חז"ל לעולם ירגיז אדם יצר טוב על יצר הרע אם נצחו מוטב וכו' ואם לאו יזכיר לו יום המיתה, ולמה לא אמר יזכיר לו דין וחשבון שיצטרך ליתן לעתיד. ונראה לבאר בפשיטות, דטבע האדם בעודו בבריאותו להיות עצל מן התורה ומקיום המצות, ויתכן לפעמים שהולכים אצלו כמה ימים לתמהון, ולזה אמר יזכיר לעצמו יום האחרון שמושכב על מטתו חלוש וגווע ורואה שכוחותיו כלים ומתבונן בנפשו הלא צריך לתקן ולהכין צידה לבית מועדו, וגונח אז מקרב לבו מי יתן שהיה הקב"ה נותן לי עוד חיות על כל פנים על כמה ימים והייתי יכול לתקן על כל פנים מעט את מעשי וללמוד מעט תורה לשמה שיהיו יכולים להגין עלי מיום הדין הנורא, אבל אהה שראשי ואיברי כבדים עלי ואיני יכול לזוז ממקומי, כל זה יתבונן בעודו בבריאותו שהולכים אצלו כמה ימים לתמהון, שהלא יבוא זמן שיהיו יקרים אצלו ימי החיים מאוד מאוד הרבה יותר מכסף וזהב, ולמה כעת מבלה זמנו בחנם וללא תועלת כלל. והנה באמת הזמן שאדם חי בעולם הזה דימוהו הכתובים לזריעה, כמו שכתוב זרעו לכם לצדקה, ונאמר הזורעים בדמעה וגו', והיתכן ששדה גדולה שצריך לה כמה סאים לזרעה יסתפק לנפשו בכמה לוגין, ולהשליך רק כמה גרגירים בכל ערוגה, הלא לחסר דעה יחשב בעיני הכל, ולבסוף גם הוא בעצמו יכיר שטותו הגדולה בעת שיבוא זמן הקצירה ויראה פרי מעשיו. וכן הוא בענייננו, הלא ימיו של אדם שקצב לו אדון הכל הוא לפי ערך התיקון שהקב"ה דורש מנפשו, כך וכך בתורה, כך וכך במעשים טובים, וכשהוא מתעצל ולוקח עבור נפשו בכל יום רק מעט מן המעט ושאר השעות שביום הולכים אצלו לאפס ותוהו, הלא יראה בעצמו פרי מעשיו כשיבוא זמן הקצירה דהיינו כשתשוב נפשו אל האלקים

ויצטרך להעריך סחורתו לפני אדון הכל וכמה בושה וכלימה יגיע לו על ידי זה, וכדאיתא בתנא דבי אליהו מכאן אמרו שיראה אדם לתפוס מה שלמד כדי שלא ישיגנו בושה וכלימה ליום הדין בשעה שיאמרו לו עמוד וערוך מקרא שקרית וערוך משנה ששנית, כל זה יתבונן האדם בעודו ואז אשרי וטוב לו]:

(המשך אי"ה בגליון הבא)